

žrelo: žrēł, u žrēł žrelo; udor na njivi
žreti: žērł, žrē, žrōg, žērlą
žugati: žūγat, -ęm pretiti
žuliti: žūlf, žūl, žūlu, želßłą; čiøł
 mę žūl
žulj: žūl, -lę; žūl sę m ję nāriðeđu
žuljav: žūlu, -ęwą
župa: žūpa; γawęję ž.; tūeršnä
 ž. koruzni močnik; zmleto sad-
 je za v stiskalnico; sūxą žūpa
 juha iz prekajenega mesa
župan: žępąñ, žępānę
žura: žūərą gosto, ki ostane na
 dnu soda ipd.
žuriti: žūərł, žūərš; fąžu ž.
žužek (žižek): žęšk, -ę črv (v slan-
 nini, žitu); u měsu sę päršł
 žęšk'
žužlja: žūžłę človek, ki mnogo in
 neumno čenča
***žvajsa:** žwâjsą plundra

***žveček:** žwęčk; tū f ję ąn zwęčk
 se reče o človeku, ki govori ne-
 umnosti
žvečiti: žwęčł, žwîoč, žwęču,
 žwęčiła; tudi v pomenu »čen-
 čati«
***žveljkast:** žwîelkast se reče o
 prekuhanem mesu, o slabo pe-
 čenem kruhu, ki se valja po
 ustih
žvenk: žwęjn̄k
žvenkej: žwęjn̄kł, -lę
žveplo: žwępł, -łą
žverca: žwîercą čevljarska žver-
 ca; psovka za sitnega človeka
žverga: žwîerą sitnež (psovka)
žvižgati: žwîžył, -ęm; wîetar
 žwîžyą
žvarkalica: žwärkalcą = bärłûzgą,
 gl. pod »barljuzga«
žvarkati: žwärkät, -ę; mi žwärkä
 ę čiøłęż o glasu pri hoji v pre-
 močenih čevljih; o glasu pri
 hoji po premočenih tleh